Aan het college van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente

Aan de gemeenteraad van

, 21 februari 2013.

Betreft: bezuinigingsplannen

Geacht college, geachte gemeenteraad,

De huidige plannen van kabinet Rutte II om te bezuinigen op zorg en welzijn verontrusten mij zeer. Ik zal zeker niet de eerste zijn die u haar zorgen kenbaar maakt, temeer omdat deze plannen gevolgen zullen hebben voor het gemeentelijk beleid. Een bezuiniging van 75% op het thuiszorgbudget, vanaf 2014, lijkt mij tot een nationale ramp te leiden. Het onderbrengen van begeleiding en dagbesteding bij de gemeenten met een korting van 16 miljard is ondenkbaar.

Als thuishulp A, werkend voor , zie ik de gevolgen van de WMO, de kanteling van het WMO-beleid, de desastreuze plannen van het kabinet en de reacties hierop bij "mijn" cliënten. Deze laatste variëren van grote zorgen tot paniek.

Ik blik even terug.
Een jaar of drie geleden werd ik bij mijn manager geroepen die mij vertelde dat ik "te duur" was (functiegroep 15) en of ik maar even wilde tekenen voor een lager salaris conform functiegroep 10, waarbij men liet doorschemeren dat boventalligverklaring, mogelijk gevolgd door ontslag, mij boven het hoofd hing wanneer ik niet tekende.
Ik heb geweigerd en een functiebeschrijving geëist conform functiegroep 10. Die was er niet. Daarna heb ik persoonlijk nimmer meer iets gehoord over salarisvermindering.
Mijn collega's echter wel! Velen van hen werden, net als ik, individueel bij de manager geroepen en, onder druk gezet, tekenden velen. Onze werkgever maakte daarbij van het feit dat wij als thuishulpen solitair werken en elkaar dus vrijwel niet ontmoeten, handig gebruik. Tot mijn "eigen" gesprek had ik nog geen weet van deze maatregelen.
Mede door mijn (vroegere) OR-lidmaatschap wist ik hoezeer personeel in de thuiszorg "onkundig" werd/wordt gehouden door werkgevers. Velen wisten/weten niet van arbeidsvoorwaarden en –rechten. Het is daarom dat ik met enkele medestrijders in Utrecht, waaronder ABVAKABO FNV, het collega-platform huishoudelijke thuiszorg heb opgericht, thans bekend onder de naam "WIJ ZIJN DE THUISZORG! regio . Inmiddels zijn overal in het land Wij zijn de thuiszorg!-groepen actief wegens de misstanden die er sinds de invoering van de WMO in de thuiszorg zijn ontstaan, waaronder uitbetaling aan thuishulpen conform functiegroep 10 en zelfs 5 in het zuiden des lands!

De Europese aanbesteding die door de meeste gemeenten in Nederland werd gehanteerd, was voor die gemeenten veelal aanleiding om zorgaanbieders met de

laagste tarieven de “klus” te gunnen. Dit had onmiddellijk zijn weerslag op de arbeidsomstandigheden en –voorwaarden van de thuiszorgmedewerkers. Ook gaf aan “onder druk van de gemeenten met hun lage tarieven ons salaris volgens FWG 15 niet meer te kunnen garanderen en, op de lange duur, onze baan. We weten inmiddels allemaal wat er met Huishoudelijke Zorg is gebeurd en wat er op dit moment gebeurt bij Rivas, om maar even dicht bij huis te blijven. Ook bij zijn er ontslagen gevallen.

Door de kanteling van het WMO beleid werden vele cliënten “geherindiceerd”. Dat zou aan de keukentafel moeten plaatsvinden – echter bij veel cliënten werd dit telefonisch afgedaan. Vele cliënten werden gekort op de duur van hun huishoudelijke zorg. Dit leidde er toe dat de werkzaamheden en het contact met de cliënten onder de tijdsdruk te lijden kregen. Een manager zei ooit tegen me: “Laat het praatje dan maar zitten”. Ik heb dat geweigerd. Voor veel cliënten zijn wij als thuiszorgmedewerkers het noodzakelijke contact met de buitenwereld én met andere hulpverleners of familie bij wie wij complicaties of veranderingen in de situatie van onze cliënten signaleren. Het is deze signalerende functie die wij als thuiszorgmedewerkers hebben, die ons tot zorgverleners maakt en ons derhalve recht geeft op een conform salaris.
Van collega’s in andere thuiszorgorganisaties hoor ik inmiddels geluiden over de gemeente, die ingrijpt in onze functiebeschrijving, met dien verstande, dat de gemeente oordeelt dat het boodschappen doen voor onze cliënten moet komen te vervallen en ook het buiten ramen zemen niet meer nodig zou zijn, gelet op de afname van de uren zorg die de cliënt ontvangt.
De uren die ik/wij mis/missen door de herindicering worden mij/ons overigens niet uitbetaald…

Vorig jaar maart demonstreerden wij als thuiszorgmedewerkers in Den Haag en boden wij de Eerste Kamer een petitie aan met het verzoek de wetten Kant/ Leijten aan te nemen die in het kort behelsden, vrij weergegeven:

- het oormerken van WMO gelden door de gemeente
- het afzien door de gemeente van de Europese aanbesteding en over te gaan tot een bestuurlijke aanbesteding
- een door de gemeenten te hanteren basistarief waaruit voor de thuiszorgmedewerkers een CAO conform salaris volgens functiegroep 15 gegarandeerd kan worden.

Jammer voor ons en al onze cliënten dat de wet mbt het oormerken van het WMO geld niet werd aangenomen! Wij horen dat sommige gemeenten in ons land het WMO geld besteden aan stoepen, lantarenpalen of een noord-zuid-lijn…, waarbij ik overigens niet gezegd wil hebben dat dit ook in onze gemeente gebeurt.

Dat brengt mij echter wel op een paar prangende vragen aan uw college, nl. hoeveel WMO geld heeft u ontvangen over 2011 (ik neem aan dat de jaarrekening van 2012 nog niet klaar is) en hoe heeft u dit besteed? Heeft u al het WMO geld besteed aan zorg en welzijn? Zo ja, hoe was de verdeling ervan, zo nee, waarom niet? Is er WMO geld besteed aan andere doelen dan aan zorg en welzijn en zo ja, waaraan en waarom? Heeft u WMO geld overgehouden van 2011? Wat is er met dat geld gebeurd?

Ik heb waarlijk geprobeerd dit terug te vinden in uw jaarrekening, echter dit is mij niet gelukt. Ik mis nu eenmaal de achtergrondinformatie om stukken als een gemeenterekening te doorgronden. Daarom mijn vraag om opheldering aan u.

Vanuit de gemeenteraad bereiken mij berichten over uw filosofie, geacht college, ten aanzien van de komende bezuinigingen, op te leggen door onze regering, zoals weergegeven tijdens de raadsvergadering van gisteravond.

Uw filosofie hierover, voortkomende uit uw houding ten aanzien van de hulpvragende mens in de maatschappij (ik kan dat niet los zien van elkaar), is ten hemel schreiend.
De uitleg van uw visie op de huidige maatschappij als college, brengt ook mij bijna in paniek.
Kennelijk denkt u van doen te hebben met burgers die niet door de verpakking van uw bezuinigingenboodschap kunnen heenkijken, hoe "bekwaam" ook gebracht door uw cultuurpsycholoog. Geacht college, uw verpakking is nog dunner dan cellofaan en dus volledig doorzichtig.
Ik heb sterk de indruk dat u zich willoos conformeert aan de plannen van het huidige kabinet en zich als gemeente niet durft te verzetten tegen deze schaamteloze bezuiniging op zorg voor zorgbehoeftige burgers, die u op deze manier van hun waardigheid berooft.

Mijn volgende, eveneens prangende, vraag aan u is de volgende.

Hoe kunt u als college, hoe kunt u als gemeenteraad, aan dit soort maatregelen gevolg geven?

Uw ouders en grootouders hebben onze welvaartsstaat tot stand gebracht, niet u, niet wij! Denk niet dat deze welvaartsstaat uw werk was, alles wat u persoonlijk aan welvaart en status heeft bereikt, heeft u aan uw ouders en grootouders te danken!

Zij bezuinigden niet op u, toen u kind was. Niet op uw scholing, niet op uw gezondheidszorg, niet op uw kansen in de maatschappij. Integendeel, ze hebben er krom voor gelegen. Zij zijn het die de vroegere kruisverenigingen in het leven riepen, de wijkverpleging, de schooltandartsen, maar ook de sociale werkplaatsen, de sociale voorzieningen.

Hoe gaat u nu om met al die mensen die onze oudere ouders zijn, en grootouders? Krijgen ze echt stank voor dank van u?

Zeg niet dat wij in , in Nederland, geen mantelzorg leveren. Zeg niet dat wij leven in een maatschappij waarin wij n iet naar elkaar omkijken, voor elkaar zorgen! Dat is een leugen! Hoeveel mantelzorgers zijn er niet overbelast! Vele mantelzorgers hebben, naast hun baan, hun kinderen, hun huis, hun maatschappelijke verplichtingen, de wil en de moed om hun ouders of buren bij te staan, wanneer dat nodig is, en in alle denkbare vormen, maar dagelijks het bed verschonen, de wc en badkamer schoonhouden, het controleren van de koelkast van dementerende ouderen? Daar is de thuiszorg voor nodig, niets meer en niets minder.

Ik daag u uit tot bestuurlijke ongehoorzaamheid aan de landelijke overheid. Ik daag u uit tot verzet tegen dit soort botte bijlmaatregelen, waar vooral onze ouderen, ouders, grootouders, zieken en gehandicapten onder te lijden krijgen. Ik daag u uit met ons naar Den Haag te gaan op 6 april om onze landelijke politiek óm te krijgen en deze plannen van tafel te halen. Wij verzamelen handtekeningen en zullen de Haagse politici een petitie aanbieden om dit tij te keren. Ik daag u uit om voorop te lopen, vóór alle thuiszorgmedewerkers van Nieuwegein uit, om Den Haag te laten zien dat u vindt dat dit soort onmenselijkheid niet kan!

Ik daag u uit om creatief te zijn in het ombuigen van dit onmenselijke beleid. Ik weet dat er bezuinigd moet worden. Ik ben daar toe bereid en ik ben bereid met u na te denken over een ombuiging tot een sociaal beleid.

Ik daag u uit om, naast bestuurder, mens te durven zijn en de menselijke maat ten grondslag aan uw beleid te leggen. Ik weet dat u dit kunt! Durf het ook en laat heel Nederland weten dat u (misschien als eerste gemeente?) NEE durft te zeggen tegen deze plannen. Pas dán vind ik u als gemeentebestuur geloofwaardig!

Graag ontvang ik de ontvangstbevestiging van mijn brief, uw reactie en uw antwoord op mijn vragen.

E. M

Zeer verontruste Thuishulp A